

Projectnieuws 2013-1

Een feestelijke bijeenkomst bij de school Singampunari

"BOUWEN VOOR KINDEREN IS BOUWEN AAN DE TOEKOMST"

Inhoudsopgave

	Pagina
Voorwoord	2
Organisatieschema	3
Reisverslag Anne Reijenga	4
Verkorte versie jaarverslag 2012	13
Prioriteitenlijst	19
Kaart projectlocaties	20

Vegiwada: kinderen van het kindertehuis

Het Projectnieuws is een uitgave van de Stichting Thomas Bouwprojecten, dat twee keer per jaar verschijnt.

Colofon

Met medewerking van

Martijn Wagener
Hans Schiebroek
Anne Reijenga
Natascha Tylek

Realisatie

BMV, Veldhoven

Contactgegevens

Stichting Thomas Bouwprojecten

Secretariaat	Leo Verhagen Boslaan 5, 5731 XX Mierlo
Telefoon	+31 (0) 492 66 52 26 + 31 (0) 6 41 10 63 83
E-mail	info@thomasbouwprojecten.nl
Internet	www.thomasbouwprojecten.nl
Rabobank	rekening 14 93 08 787
ING	rekening 30 03 66
Kamer van Koophandel Eindhoven	nr 41 09 25 42

Voorwoord

Beste lezer,

Voor u ligt weer een uitgave van Projectnieuws van de Stichting Thomas Bouwprojecten. Door middel van deze publicatie willen wij U als donateur, belangstellende of anderszins betrokkene, graag op de hoogte houden van de activiteiten van onze stichting en de daarmee behaalde resultaten.

Bij het verschijnen van het eerste projectnieuws in 2013 is het gepast om nog even stil te staan bij de hoogtepunten van het afgelopen jaar.

Dit is ongetwijfeld de bijzonder goed geslaagde viering van het vierde lustrum van onze stichting. Velen van u hebben we daar mogen ontmoeten om te vertellen over ons werk dat wij in nauwe samenwerking met de zusters Franciscanessen in India tot stand brengen. Bijzonder was de aanwezigheid van Zuster Prudentia en Zuster Arul die velen van u als een bijzondere ervaring hebben gezien.

Het jaar 2012 is voor de stichting dank zij de inzet van alle betrokkenen een zeer vruchtbaar jaar geweest wat betreft de uitvoering en voorbereiding van operationele activiteiten. Diverse projecten werden opgeleverd, in aanbouw genomen en voorbereid.

De baten uit fondsenwerving bedroegen circa 100.000, hoewel lager dan 2011 is dit wel ruim boven de begroting. Het is verheugend te zien dat we daarmee op een goed en effectief niveau kunnen blijven opereren. Vooral in het 4^e kwartaal van 2012 heeft de fondsenwerving een positieve impuls gekregen door de communicatie met sponsors in het kader van de viering van het 20-jarig jubileum van onze stichting. Namens iedereen, met name de kansarme kinderen in India, willen wij aan deze sponsors onze grote dank betuigen.

Meer hierover leest u verderop in een verkorte versie van het jaarverslag 2012. Wegens efficiency redenen hebben we er dit jaar voor gekozen om geen jaarbericht uit te brengen. Hiervoor in de plaats is er een verkorte versie van het jaarverslag 2012 in dit projectnieuws opgenomen!

In 2012 is een aantal projecten opgeleverd, met name de bouw van een hostel in Durgapur en een school in P.T. Paruru. Tevens is de uitbreiding van de boarding in Perumalpalayam en de uitbreiding van het klooster in Damaracherla gecompleteerd. Eind 2012 waren twee grotere projecten in uitvoering, te weten in Pathiavaram (uitbreiding kindertehuis) en Vegiwada (zusterhuis). Deze zullen in 2013 worden afgerond.

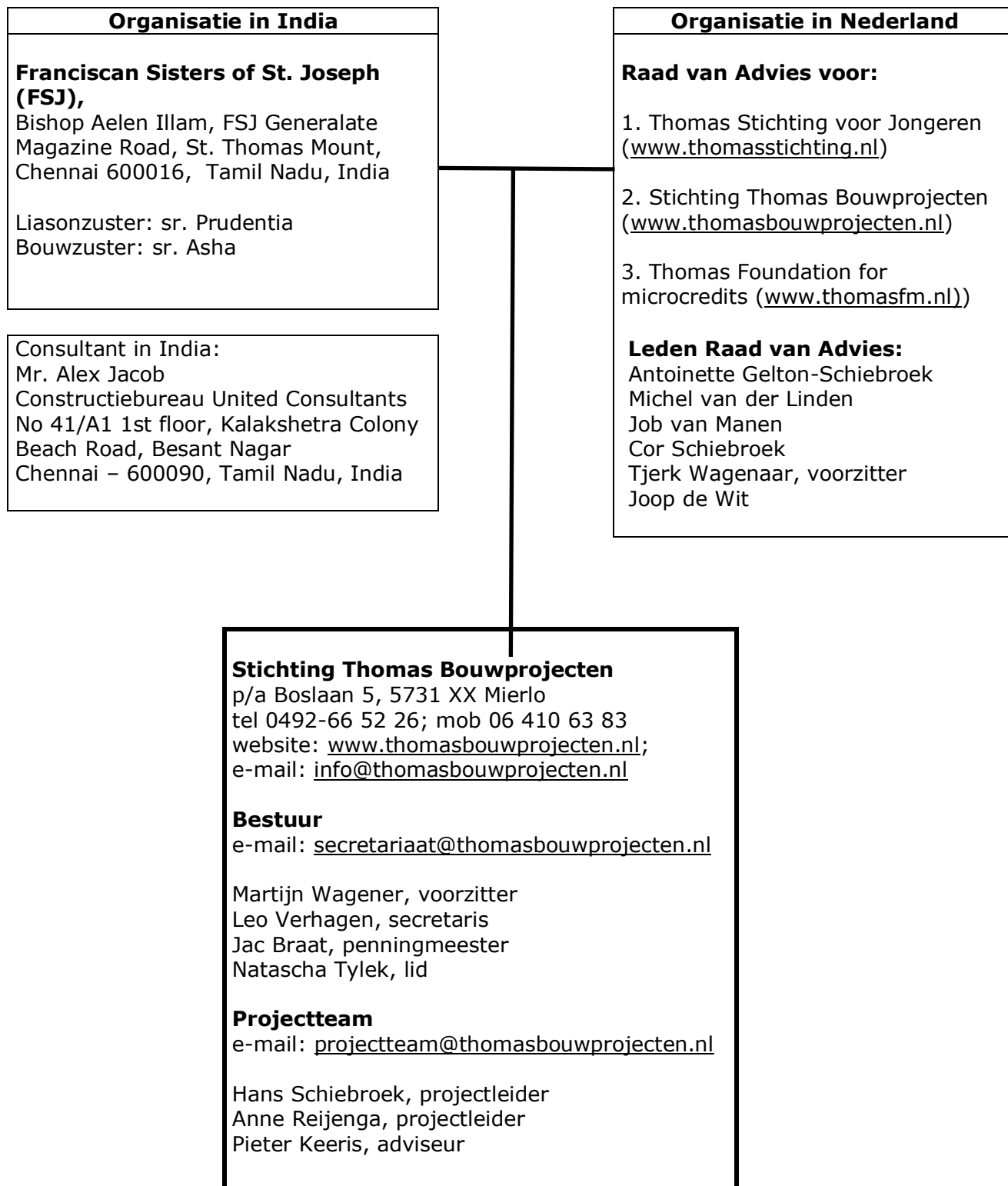
In 2013 is de focus vooral gericht op het nieuwe "jubileum-project", de bouw van een 8-klassige school in Damaracherla. Totale projectomvang zal ongeveer €110.000 bedragen. Inmiddels hebben wij de toezegging van de stichting Progressio dat die circa 40.000 euro bijdragen, mits wij zelf nog gedurende 2013 het totaal van donaties op de 110.000 euro kunnen brengen. Hopelijk kunt u ons helpen om ook dit project weer te ondersteunen.

Anne Reijenga, een van onze projectleiders, was afgelopen januari en februari 6 weken in India om diverse projecten voor te bereiden, te inspecteren, respectievelijk op te leveren. Zijn verslag, compleet met foto's, vindt u uitgebreid verder in dit projectnieuws, waarmee u, zoals het hoort, goed geïnformeerd wordt over de concrete resultaten van onze activiteiten.

Wij hopen dat dit reisverslag en deze uitgave van projectnieuws u inspireert om ook in de toekomst bij onze stichting betrokken te blijven en waar mogelijk ook met uw bijdragen te ondersteunen.

Martijn Wagener, voorzitter

Doelgroep: kansarme kinderen in India

Reisverslag Anne Reijenga januari - februari 2013

India.....een land vol tegenstrijdigheden dat ik "ambtshalve" bezoek, maar toch ook om zijn prachtige natuur en boeiende cultuur. Dan neem je de chaos in het verkeer en de onbeschrijflijke rommel die men overal achterlaat op de koop toe.

Sr. Prudentia

De kinderen blijven natuurlijk het hoofddoel, die gelukkige blik dat enthousiasme doet je smelten - nee niet die hoge temperaturen, die kosten me een paar kilo maar die eet ik er zo weer bij als ik thuis ben.

Vorig jaar vierden wij ons 20-jarig jubileum. Hiervoor reisde zuster Prudentia, op onze uitnodiging, af naar Nederland. Zij is onze steun en toeverlaat voor de Stichting in India. Haar sympathieke uitstraling, accuratesse, kennis van de bouw en autoriteit - geen betere hadden wij ons kunnen wensen! Tijdens mijn reis heb ik voor haar mijn programma moeten aanpassen omdat zij haar 50-jarig jubileum als zuster vierde. Daar mocht ik natuurlijk als representant van de stichting niet ontbreken!

Chennai, de stad waar wij aankomen waar tevens het moederhuis van de congregatie staat. De thuisbasis van waaruit de reizen naar de verschillende projecten worden ondernomen.

Er is ook altijd tijd om projecten ter plaatse te bezoeken. Zo was ik in **Semgambakkam**, waar de zusters bejaarden opvangen die anders op straat zouden zwerven. In **Vepery** waar de congregatie 125 jaar geleden haar oorsprong vond en waar veel arme kinderen door steun van de overheid naar school kunnen. De zusters hebben er ook een kindertehuis - hier zijn nu 60 meisjes gehuisvest die vanwege de grote afstand niet dagelijks op en neer naar huis kunnen. En dan **Egmore**, een sloppenwijk in het oude gedeelte van de stad waar zuster Rose als gepensioneerde onderwijzeres als een moeder waakt over haar kinderen. Daarnaast bezoekt ze als een sociaalwerker mensen die haar hulp nodig hebben. Samen met twee oude zusters zorgen ze voor 43 meisjes. Een oase in een sloppenwijk waar de kinderen een veilig thuis hebben. Een groot huis dat we hebben kunnen voorzien van een extra verdieping waardoor wat meer ruimte is ontstaan. Alhoewel het klein blijft! Daarom heb ik voorgesteld wat extra schappen te maken voor het opbergen van persoonlijke spullen zodat er wat meer bewegingsruimte ontstaat.

Zoals altijd werd ik enthousiast ontvangen. Iedereen wil je aanraken met je op de foto, het liefst zo veel mogelijk van mijn tijd voor zichzelf hebben.....dan zou je zoveel langer willen blijven!!

Vanwege de aanstaande troonswisseling heb ik de zusters en boarding meisjes getrakteerd op sinaasappels.

Sinaasappels voor de zusters en boarding meisjes in Egmore

Na een aantal dagen acclimatiseren maar meteen de verste reis begonnen naar **Mondasoro**. Eerst 20 uur met de trein en dan normaal gesproken vier uur met de auto - een rit van 125 km door de bergen om uiteindelijk Mondasoro te bereiken. Maar dat liep anders.....in een dorpje was de weg volledig geblokkeerd door een menigte mensen. Het bleek dat enkele uren ervoor een oude man uit het dorp door een auto was aangereden en daaraan was overleden. Er ontstonden hevige discussies en handtastelijkheden, het was dus ook beter voor ons om op afstand te blijven. Net op het moment dat wij na een uur overwogen eventueel een alternatieve route te nemen kwam de gealarmeerde politie, die na enige tijd de weg vrij wist te maken, zodat wij onze reis konden vervolgen.

Een vermoeiende reis van meer dan een etmaal, maar om meerdere redenen de moeite waard. Een prachtig oord gelegen in de bergen, wij zouden het als vakantie bestemming betitelen met milde temperaturen en koele nachten. Hier wonen 136 meisjes die uit de bergen komen en zo onderwijs kunnen volgen.

Het regent hier meer dan normaal in India, de zusters hadden daarom graag een overdekte droogplaats met een wasplaats voor de kleding en één om zichzelf te kunnen wassen, omgeven door een muur. Voor dit project kon nu opdracht worden gegeven en kan direct in één keer volledig worden uitgevoerd. Dat was wenselijk gezien de afgelegen plek, het gefaseerd uitvoeren van het project zou veel duurder zijn.

Drogen van de was in Mondasoro

Op de terugweg bezoeken we **Vegiwada** waar de bouw van een woonhuis voor de zusters in volle gang is - mede mogelijk gemaakt door een gift van de zusters Franciscanessen uit Oirschot. In september als Hans Schiebroek naar India gaat kan het worden opgeleverd. De twee klaslokalen waarin de zusters nu wonen komen dan eindelijk vrij voor onderwijs. Dat is hoognodig want de school heeft veel aantrekkingskracht, vanuit de wijde omgeving worden de kinderen met bussen aangevoerd. Nu al is verdere uitbreiding van de school noodzakelijk.

Op de foto is te zien, dat men toe is aan het maken van de dakvloer. Met de zusters is bepaald hoe de indeling moet worden, dus waar de kasten komen en hoe de keuken het best kan worden ingericht. In India is het gebruikelijk de kasten te metselen en daarna te stukadoren met planken van natuursteen. Jammer dat de trap verkeerd gemaakt is waardoor de treden veel te hoog zijn, die moet echt worden afgebroken en opnieuw worden gemaakt!

Bouw van het woonhuis voor de zusters

Onze trip naar het noorden wordt 's morgens vroeg per taxi voortgezet om zo binnen twee uur **P.T.Parru** te bereiken. Onderweg bij een plaats langs onze route pikken we 'even' de aannemer op, die had gevraagd mee te mogen rijden. 'Even'.....we hebben meer dan een uur moeten wachten alvorens hij naar buiten kwam en vervolgens bleek hij onderweg ook nog te moeten ontbijten! Ik maakte er een opmerking over, maar de zusters lieten het met Indiaas geduld over zich heengaan.

De twee uur werden er vier, het verdere verloop van de dag liep dan ook anders dan ik me in eerste instantie had voorgesteld. Eerst de nieuwe school controleren, daar wacht ons een onaangename verrassing. In één lokaal zijn grote stukken afwerkvloer losgeraakt. Op andere plekken zijn het nog maar kleine beschadigingen, maar die zullen langzaam ook groter worden. De aannemer dacht één lokaal opnieuw te doen, maar hem is te verstaan gegeven dat alle afwerkvloeren van de hele school vervangen moeten worden!

De aannemer had als excuus dat het door een ander was uitgevoerd. Geen bezwaar, ook dan blijft hij verantwoordelijk voor de uitvoering. "Maar kijk eens hoe mooi alles is geschilderd", probeert de aannemer zich te verweren....."ja, maar daar wordt de vloerafwerking niet beter van". Uiteindelijk stemt de aannemer in met de reparatie. Overigens bleken de verkeerd geplaatste kozijnen inmiddels hersteld te zijn.

De volgende bestemming is **Damaracherla**, daar hopen we volgend jaar een nieuw schoolgebouw te kunnen bouwen. Nu wordt de helft van het kindertehuis gebruikt om les te geven, zodat er maar weinig kinderen opgenomen kunnen worden.

Als de school klaar is komt er meer ruimte voor de opname van meisjes. De toekomst is dat de jongens in het kindertehuis van de pastoor worden ondergebracht, wat nu al het geval is bij de oudere jongens. Niet alleen hier eist de overheid scheiding van jongens en meisjes, dat kost tijd en vooral geld. Om toch wat meer ruimte te verkrijgen zijn er enkele opbergschappen gemaakt, waar de kinderen hun persoonlijke bezittingen kunnen bergen, die voorheen op de vloer stonden.

Gang van het kindertehuis, waar les wordt gegeven

In al de jaren dat ik Damaracherla bezoek is het dorre aanzicht langzamerhand veranderd in een groene oase. Er zijn bomen geplant en het merendeel is omgetoverd tot rijstvelden, het geheel heeft hierdoor een vriendelijk aanzicht gekregen. Vooral door de inspanningen van de verantwoordelijke zuster Sr. Nancy, zij doet er alles aan om een goede leefomgeving te creëren met kippen en zelfs enkele buffels. Blijkt dat die meer melk geven dan koeien.

Vorig jaar hebben we een verdieping op het zusterhuis gebouwd. Bij dit project is niet alles gladjes verlopen, het gebouw is nog niet naar behoren afgewerkt. Het blijkt dat de aannemer een ongeluk heeft gehad. Na zijn verblijf in het ziekenhuis zal hij de afwerking afronden.

Om met de trein terug naar **Chennai** te kunnen, worden we over een zandweg - waar we vanwege de kuilen niet harder dan stapvoets kunnen rijden - naar het station gebracht.

Bijgaande foto, die de brandpreventie weergeeft, wilde ik u niet onthouden.

Station Damaracherla: emmers met water en zand

Na een kort verblijf van enkele dagen in Chennai op naar de verste bestemming in het zuiden: **Venkatachalapuram**, een reisafstand van ongeveer 600 km! Daar is dringend behoefte aan een nieuwe bron, waterbassin en wasstenen om de kleding te wassen. Voor de bron wordt de juiste locatie bepaald zodat er geen last is van rotsen in de ondergrond en in het bijzonder dat er op die plek ook water aanwezig is.

Er wordt met de aannemer een prijs overeengekomen en opdracht gegeven voor de uitvoering. De aannemer, mr. Stephen, is voor ons een betrouwbare partij. Voor een dergelijk kleinschalig project vragen we alleen bij hem een prijsopgaaf. Deze komt neer op Rs. 3.30.000,- ongeveer € 4.700,- .

De volgende bestemming is **Pannaikadu**, waar de zusters een verdieping op het oude schoolgebouw willen maken. Onderweg doen we **Singampunari** aan, hier hebben we een nieuwe school gebouwd. Vanwege stroomuitval is de vloerafwerking deels met de hand gedaan, waardoor er slecht afgewerkte plekken te zien zijn. De verantwoordelijke aannemer belooft dit te herstellen.

We worden verrast door een prachtig zang- en dansprogramma en vervolgen diezelfde dag nog onze reis naar **Pannaikadu**. Een prachtige tocht de bergen in met langs de route brutale apen die hopen dat er iets eetbaars uit de auto wordt gegooit.

Met de rotsachtige ondergrond is het voor de fundatie geen probleem een verdieping op het oude schoolgebouw te zetten. Alleen moet rekening gehouden worden met de dragende wanden op de begane grond, waardoor de vier geplande nieuwe lokalen op de verdieping ieder een andere afmeting krijgen. De uitvoering van dit project zal overigens voorlopig niet plaatsvinden omdat op andere locaties de nood hoger is. Dat is iedere keer een boodschap die je met moeite brengt, je zou zo graag iedereen willen helpen!

Het is hier altijd een mooie plek om te komen, vanwege het groen en de steile helling waarop de gebouwen staan. Er zijn diverse niveaus, indertijd zijn ter plaatse tekeningen gemaakt hoe alles uit te voeren. Dat was geen gemakkelijk klus, maar het resultaat mag er zijn.

Dansmeisjes in Singampunari

Speelplaats op drie niveaus in Pannaikadu

De volgende bestemming is **Perambalur**, waar de zusters scholen en een kindertehuis hebben. Op de scholen zitten meer dan 2200 meisjes.

Midden in de stad staat een grote campus die zo langzamerhand uit zijn voegen barst. Mogelijkheden tot uitbreiding zijn er niet, omdat er veel te weinig buitenruimte is. In het kindertehuis zijn 420 meisjes ondergebracht, echter met veel te beperkte ruimte. Vandaar dat is voorgesteld de oude school te gebruiken om daar een deel van de meisjes onder te brengen. De school wordt nu alleen gebruikt om de persoonlijke spullen van de meisjes, op de grond, te herbergen. Als we opbergschappen langs de wanden maken, ontstaat er ruimte om te slapen/studeren. Om dit te realiseren moet wel een muur verhoogd worden, zodat van buiten geen mensen binnen kunnen komen. De Jongerenstichting heeft voor dit project al een bedrag toegezegd, er blijkt echter nog een klein bedrag nodig te zijn voor de totale uitvoeringskosten. Zodra dit binnen is, kan met de werkzaamheden gestart worden.

Ook hier word ik natuurlijk weer onderworpen aan een optreden van de meisjes, dat doe ik met alle plezier als je ziet wat een feest dat voor hen is!!

Overvolle zaal tijdens de optredens in Perambalur

Vervolgens doen we **Perumalpalayam** aan, waar we vanwege de toename van kinderen uit de bergen - er zijn er nu 280 - een tweede verdieping op het kindertehuis hebben gezet. Dat was hard nodig, de nieuwe toiletten en de overdekte droogplaats om de was te drogen overigens ook.

Met de aannemer spreek ik de werkzaamheden door, de laatste kleine dingen, die nog gedaan moeten worden. Specifiek overleggen we hoe de reparaties aan het oude toiletgebouw moeten worden aangepakt.

De tweede verdiepingsvloer, de voormalige dakvloer, ligt op afschot. Dat levert voor sommige kinderen problemen op bij het slapen! Uiteraard liggen ze bij het slapen gaan met hun hoofd aan de hoge kant maar draaien in hun slaap, waardoor hun hoofd lager ligt. Dat veroorzaakt misselijkheid, waar de kinderen volgens de zusters veel last van hebben.

De afwerklaag verwijderen kost € 1.800,- en een nieuwe horizontale laag aanbrengen ongeveer € 1.500,-. Logisch dat het verwijderen duurder is. We zullen vragen wat het kost als alleen een nieuwe laag wordt aangebracht. Dan moeten wel de deuren worden ingekort, dat kost veel minder, waarschijnlijk maar € 100,-.

Voorzijde kindertehuis Perumalpalayam

Een mooi gebouw, ook het nieuwe toiletgebouw en de overdekte droogplaats zien er mooi uit. Als de oude toiletten zijn gerenoveerd met geld uit de onderhoudspot is het klaar voor de komende jaren en voor de kinderen veel aangenamer.

Het volgende project dat we aandoen is in **Jolarpet** en dan vooral het kindertehuis. Daar zijn inmiddels de nieuwe opbergschappen aangebracht, waardoor er voor de meisjes meer ruimte is ontstaan. Nu nog zien dat er een zakput gemaakt kan worden voor het afvalwater van de badruimten. Dat stroomt nu al jaren de tuin in en veroorzaakt een hoop viezigheid.

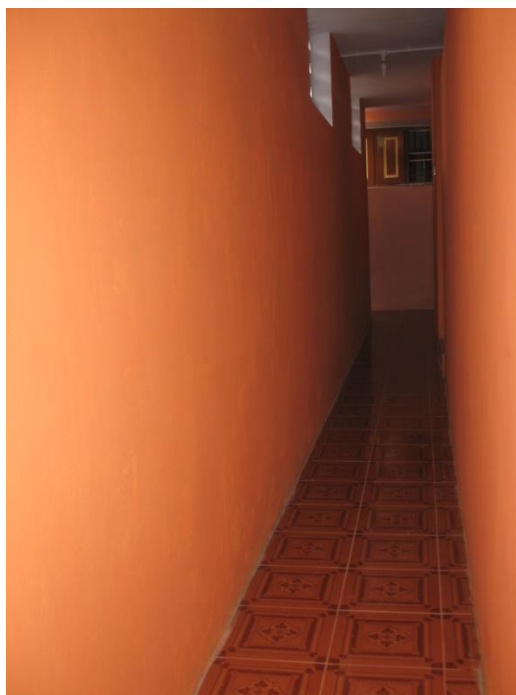
Ze zouden ook graag de afwasruimte overdekt hebben en een afgesloten rijst kookplaats, zodat de rook niet door het hele gebouw gaat. Het enige dat ik kan zeggen is dat we doen wat we kunnen.....er zijn nog zoveel wensen!

Met vieren op de brommer

Terug naar Chennai, waar ik onderweg vanuit de auto een foto maak van een gezin op de brommer, commentaar overbodig.....ik heb er zelfs gezien met vijf personen. Het meisje voorop moet zelfs bukken, want anders kan papa niets zien.

De grote reizen zijn nu achter de rug, de komende projecten liggen niet verder dan 200 km verwijderd van Chennai. Als eerste bezoeken we **Manampatty**, hier is een klein kindertehuis gebouwd met geld van een Spaanse organisatie, waar nauwelijks toiletten en wasgelegenheden waren. De Thomas Stichting voor Jongeren heeft geld beschikbaar gesteld om daarin te voorzien. Mijn taak om het te controleren en op te leveren. Vorig jaar hebben we daarvoor het definitieve ontwerp gemaakt en overleg gevoerd over de kosten. In september 2012 heeft mijn collega Hans Schiebroek nog een kleine wijziging aangebracht, zodat jongens en meisjes worden gescheiden. Tot mijn verbazing is de uitvoering totaal anders uitgewerkt als gepland met lange, smalle gangen, waar bovendien de jongens en meisjes elkaar tegen komen.

Niemand die antwoord kan geven waarom het project niet volgens plan is uitgevoerd. De zusters kijken alleen maar verbaasd, dat het blijkbaar anders is dan het oorspronkelijke ontwerp. Wellicht dat het geld rechtstreeks door de Jongerenstichting naar India is

overgemaakt en aan de aandacht van sr. Prudentia is ontsnapt, zodat er in aanvang en tijdens de bouw geen controle is uitgevoerd.

Bij de council nog maar eens benadrukken dat bij bouwactiviteiten altijd sr. Prudentia op de hoogte moet zijn. Ook wanneer op eigen initiatief gebouwen worden verwezenlijkt.

Dit is maar kinderspel

Behalve de deursluitingen, die los raken omdat de schroeven minder dan 10 mm in de muur steken, ziet het gebouw er redelijk uit. Besproken wordt de smalle, lange gang van 0,70 m breed halfweg te sluiten en een aparte ingang voor de jongens te maken.

Het is en blijft een spel en de regels zijn bekend, maar als er geen scheidsrechter is.....bij kinderen zijn de regels duidelijk!

Een half uurtje rijden en we zijn in **Pathiavaram**, hier wordt een verdieping op het bestaande kindertehuis gebouwd. Een klein dorp, waar de regel geldt dat als er gebouwd wordt dit gebeurt door mensen uit het dorp. En wat als er geen capabele mensen zijn?! Dan is in ons geval de oplossing dat een oorspronkelijke inwoner van het dorp, die naar elders is verhuisd en daar een aannemersbedrijf is begonnen, gevraagd wordt het te doen! Zo gezegd zo gedaan. Echter de kwaliteit laat te wensen over en sr. Asha, onze opzichter, wordt niet geaccepteerd.

Dat risico loop je wanneer je met een onbekende aannemer in zee gaat.

We hebben alle zaken doorgesproken en de aannemer belooft alles te doen zoals afgesproken. Dat moeten we dan maar accepteren, evenals de afdekking van de waterput die er zou zijn, maar op het moment van schrijven nog steeds niet is aangebracht.

We nemen afscheid met gemengde gevoelens en weer een ervaring rijker.....voor het eerst en voor het laatst. Maar weer eens is bevestigd dat we alleen in zee moeten gaan met bekende aannemers, waarvan we weten dat ze betrouwbaar zijn!

Waterput van 10 x 11 m, waarover ter beveiliging een afdekking zal worden aangebracht

Bij de bezoeken aan Manampatty en Pathiavaram verblijven we in het dichtbij zijnde **Vandavasi**, waar al veel bouwactiviteiten hebben plaatsgevonden. Altijd interessant om hier een bezoek af te leggen en te kijken hoe het met de meisjes, studentes en natuurlijk ook de gebouwen is gesteld.

Het studenten hostel is slecht bezet omdat de overheid op het college niet meer dan één studierichting toelaat. De zusters beraden zich over een eventuele alternatieve bestemming.

Voordat we terug gaan naar Chennai bezoeken we de laatste belangrijke bestemming: **Acharapakkam**, ongeveer 100 km ten zuiden van Chennai. Lang geleden kocht de congregatie hier – met vooruitziende blik – een groot stuk grond van bijna 20 hectaren. Inmiddels is in een nieuw gebouw het provinciaal bestuur van de congregatie gevestigd. Een klein deel van het grondgebied is afgestaan aan de Claretian priesters. Die hebben er een gebouw voor de opvang van HIV besmette kinderen gerealiseerd. Vorig jaar was er één kind, nu zijn er elf die daar een complete (medische) verzorging krijgen. Uiteindelijk moet dit een campus worden waar diverse soorten zorg geboden kan worden. De zusters zijn momenteel bezig met de bouw van een hospitaal, waar ook aan mensen uit de omgeving zorg kan worden verleend.

Onze stichting is momenteel bezig met de voorbereiding van een tehuis voor gehandicapte kinderen. Dat doen wij in samenwerking met de Stichting Mariamma uit Maastricht. Mariamma zorgt voor de inzameling van de financiën en onze stichting voor de uitvoering van het bouwproject. In gezamenlijk overleg is inmiddels een ontwerp gemaakt, wij hopen dit in drie fasen te kunnen gaan bouwen. De verwachting is dat er begin 2014 voldoende financiële middelen zijn om met de bouw te starten.

Bijzonder aan deze projecten is dat wij de gebouwen willen voorzien van zonnepanelen. Men is dan niet afhankelijk van het elektriciteitsnet, dat dagelijkse stroomuitval kent. Op deze manier wordt de continuïteit gewaarborgd en worden bovendien energiekosten bespaard.

Het terrein waar de gebouwen moeten komen met links het gebouw waar het provinciaal bestuur van de congregatie zetelt

Voor het ontwerp van de installatie worden wij geholpen door bedrijven in Nederland en België. Er zijn inmiddels gesprekken gaande met bedrijven in India voor het installeren van het systeem.

Ter plaatse is de locatie verder ingemeten en is vastgesteld wat de funderingsdiepte zal worden. Rekening moet worden gehouden met een afwateringskanaaltje en een bovenleiding van de elektriciteitsvoorziening.

Terug naar **Chennai** waar ik de laatste dagen van mijn verblijf besteed om projecten af te handelen en met het bestuur van de congregatie te bespreken wat er zoal bij de projecten van belang was. Maar vooral ook welke prioriteiten er gesteld moeten worden. Belangrijk daarbij is dat het volgende grote project waar wij ons voor in gaan spannen het nieuwe schoolgebouw in Damaracherla is.

Hoewel wij niet ontevreden zijn over het verloop van de inkomsten moet er nog veel gebeuren. "De zusters in India en wij kunnen nog zoveel willen, hierbij hebben wij de hulp en de gulle gaven van onze begunstigers wederom hard nodig!"

Anne Reijenga

VERKORTE VERSIE JAARVERSLAG 2012

Algemeen

Het jaar 2012 is voor de stichting dank zij de inzet van alle betrokkenen een zeer vruchtbaar jaar geweest. Diverse projecten werden opgeleverd, in aanbouw genomen en voorbereid. Meer hierover leest u verderop in deze paragraaf in de samenvatting van het projectteam. Een verkorte versie van de gedetailleerde financiële informatie vindt u in de (verkorte) jaarrekening, eveneens later in dit jaarverslag.

Voor de uitgebreide informatie rondom de verantwoording van de resultaten en financiën verwijzen wij u naar het jaarverslag 2012 (zie www.thomasbouwstichting.nl).

Bezetting van bestuur en projectteam

De continuïteit in de bezetting van bestuur en projectteam verdient steeds de hoogst mogelijke prioriteit. Wij zijn dan ook zeer verheugd dat aanvang 2012 Martijn Wagener en Leo Verhagen toetraden tot het bestuur en de rol van voorzitter respectievelijk secretaris opnamen. Deze functies waren vacant vanwege het vertrek van Flor Potters en Adriaan de Bot.

Per 1 september 2012 heeft ook Henny Koenders (PR en Voorlichting) afscheid genomen. Wij danken Henny voor haar grote inzet en doorzettingsvermogen waarmee zij een groot aantal taken gedurende vele jaren heeft verricht.

Begin december 2012 hebben wij dan weer Natascha Tylek welkom mogen heten als nieuw bestuurslid.

Met deze huidige bestuursbezetting hebben wij er vertrouwen in de komende jaren de belangen van de stichting en alle daarbij betrokken partijen goed te kunnen behartigen.

Fondsenwerving en andere baten (zie ook verkorte jaarrekening later in deze paragraaf)

De baten uit fondsenwerving bedroegen circa € 103.000, hoewel lager dan 2011 is dit wel ruim boven de begroting. Het is verheugend te zien dat we daarmee op een goed en effectief niveau kunnen blijven opereren. Dit ondanks het wegvallen van enkele grote sponsors en de discussies rond de effectiviteit van goede doelen organisaties in het algemeen en de status van India als ontwikkelingsland in het bijzonder. Daar staat tegenover dat een aantal bestaande en nieuwe sponsors de projecten van de stichting wederom met hun bijdragen hebben ondersteund. Vooral in het 4^e kwartaal van 2012 heeft de fondsenwerving een positieve impuls gekregen door de communicatie met sponsors in het kader van de viering van het 20-jarig jubileum van onze stichting. Namens iedereen, met name de kansarme kinderen in India, willen wij aan deze sponsors onze grote dank betuigen.

In 2012 is subsidie ontvangen ter grootte van € 2.500 van NCDO. Aan rente is € 2.200 ontvangen.

Besteed aan de doelstellingen

In vergelijking met vorig jaar zijn dit jaar in geld gemeten evenveel projecten in uitvoering genomen. Het totale bouwkosten-bedrag ligt rond de € 155.000.

Dit ligt aanzienlijk boven het niveau van de donaties omdat eenmalig een groot project (Durgapur) ter waarde van € 100.000 is uitgevoerd terwijl de donaties voor dat project voor het merendeel in andere jaren zijn binnengekomen.

Hiermee komen de totale bestedingen aan doelstellingen (€ 160.000) in procenten van totaal baten (€ 107.000) dit jaar incidenteel met 150% ver boven de beleidsnorm van 95% en in procenten van de totale lasten op 97%. Voor de doelstelling algemene voorlichting is € 708 uitgegeven onder andere aan de verwerving van het CBF-Certificaat. De kosten van eigen fondsenwerving (€ 1.700 of 1.7% van fondsen-baten) vielen wat hoger uit in verband met de eerder al genoemde sponsor-gerichte activiteiten bij gelegenheid van het 20-jarig jubileum. De beheerskosten (€ 2.550) bleven stabiel, mede dankzij de steun door enkele bedrijven die hun diensten gratis of tegen lage tarieven aanbieden en dankzij de inzet van bestuur en projectteam zonder dat daar vergoeding tegenover staat.

Projectactiviteiten samenvatting

In 2012 is een aantal projecten opgeleverd, met name de bouw van een hostel in Durgapur, een school in P.T. Parru (project-omvang € 80.500) en is de uitbreiding van de boarding in Perumalpalayam (€ 62.0000) vrijwel voltooid. Ook is uitbreiding van het klooster in Damaracherala in 2012 gecompleteerd. Daarnaast zijn enkele kleine projecten en onderhoudswerkzaamheden gerealiseerd (voor een totaal van ongeveer € 5.500).

Eind 2012 waren twee grotere projecten in uitvoering, te weten in Pathiavaram (uitbreiding kindertehuis, € 20.000) en Vegiwada (zusterhuis, total project-omvang € 55.000 waarvan € 18.000 door onze stichting). Deze zullen in 2013 worden afgerond.

Verder is nog een aantal projecten in voorbereiding, zoals Kamalapuram (uitbreiding toiletten, totale raming € 12.500). In 2013 is de focus met name gericht op het nieuwe "jubileum-project", de bouw van een 8-klassige school in Damaracherla. Totale projectomvang zal ongeveer € 110.000 bedragen. Inmiddels hebben wij al € 17.000 aan donaties voor dit project ingezameld. Ook wil de stichting Progressio 40% van dit project sponsoren, mits wij zelf nog gedurende 2013 het totaal van donaties op 60% (€ 66.000) kunnen brengen. Dit is een grote uitdaging, maar vertrouwend op de ondersteuning van onze sponsoren zijn wij er in de begroting van 2013 van uit gegaan dat dit gaat lukken.

TOT BESLUIT

Als bestuur zien wij terug op een succesvol jaar 2012, niet in de laatste plaats doordat wij het 20-jarig jubileum van de stichting samen met vele sponsoren en in aanwezigheid van Sr. Prudentia uit India hebben mogen vieren.

De resultaten behaald in voorgaande jaren, met name in 2012, sterken ons in het vertrouwen ook in de toekomst op vruchtbare wijze te kunnen werken aan het realiseren van de doelstellingen van de stichting. Dit betreft vooral het creëren van onderwijsfaciliteiten voor kansarme kinderen in India en voor de middellange termijn het creëren van deskundige lokale organisaties die in toenemende mate zelfstandig kunnen werken aan de toekomstmogelijkheden van de Indiase maatschappij.

Wij prijzen ons gelukkig daarbij te kunnen bouwen op:

- een netwerk van vele vrijgevege sponsors met een groot gevoel van globale maatschappelijke verantwoordelijkheid,
- een hechte en betrouwbare samenwerking met de congregatie van zusters Franciscanessen in India NL of ENG,
- de vrijwillige grote inzet van alle overige bij de stichting betrokken personen, vooral in bestuur en projectteam.

Verkorte jaarrekening 2012

Richtlijnen

De jaarrekening is opgesteld conform de in 2008 door de Raad voor de Jaarverslaggeving gepubliceerde en begin 2011 herziene Richtlijn 650 Fondsenwervende instellingen. De balans en de staat van baten en lasten zijn in overeenstemming met de bij de Richtlijn aangegeven modellen.

Balans Stichting Thomas Bouwprojecten

(bedragen in euro's)

	31-12-2012	31-12-2011
ACTIVA		
Vorderingen	62,81	101.347,34
Liquide middelen	127.741,82	135.400,88
Totaal Activa	<u>127.804,63</u>	<u>236.748,22</u>
PASSIVA		
Reserves en fondsen		
continuïteitsreserve	25.000,00	25.000,00
bestemmingsreserves	20.000,00	20.000,00
overige reserves	4.988,46	25.630,72
bestemmingsfondsen	43.923,17	80.434,50
Totaal reserves en fondsen	93.911,63	151.065,22
Langlopende schulden	33.893,00	84.493,00
Kortlopende schulden	0,00	1.190,00
Totaal Passiva	<u>127.804,63</u>	<u>236.748,22</u>

Ter toelichting bij deze balans het volgende:

- De vorderingen bestaan uit nog te ontvangen rente over het boekjaar 2012. De vorig jaar nog openstaande aan Stichting Avilash in India verleende lening van € 100.000, is in 2012 vervallen nu dit Durgapur project in 2012 is gestart en afgesloten.
- De liquide middelen (ca € 127.000) staan op rekeningen bij de Rabobank, ING Bank en ABN AMRO (MoneYou) en zij vrij opvraagbaar.
- Zowel de continuïteitsreserve (ter afdekking van projectrisico's en om zeker te stellen dat de stichting ook in de toekomst aan haar verplichtingen kan voldoen) als de bestemmingsreserve onderhoud (ter instandhouding van eerder opgeleverde bouwwerken) zijn in 2012 gehandhaafd op de daarvoor vastgestelde beleidsnormen van € 25.000 respectievelijk € 20.000.
- Onder de overige reserves (stand € 5.000) worden die gelden opgenomen die als niet geoormerkte giften (d.w.z. donaties die door de gever niet voor een specifiek project bestemd zijn) zijn ontvangen. Daarnaast worden ook meevallers na oplevering van projecten aan deze reserve toegevoegd.
- Alle middelen die ontvangen en gereserveerd zijn voor specifieke toekomstige projecten zijn in het bestemmingsfonds opgenomen. De stichting heeft per einde 2012 voor ca. € 140.000 aan projecten in voorbereiding, waarvoor reeds een bedrag van ongeveer € 44.000 ontvangen is.
- Er bestaan geen verplichting of risico's waarvoor een voorziening getroffen zou moeten worden.
- Schulden: zodra de opdracht tot uitvoering van een project is gegeven, worden de totale geraamde kosten als schuld geboekt. De stand per eind 2012 (€ 34.000)

reflecteert een beperkt aantal projecten in uitvoering, waarvan de grootste post betreft Vegiwada.

Staat van baten en lasten Stichting Thomas Bouwprojecten

(bedragen in Euro's)

	Werkelijk 2012	Begroting 2012	Werkelijk 2011
BATEN			
Baten uit fondsenwerving	103.042,84	85.000,00	150.795,50
Subsidies van overheden	2.500,00	2.500,00	28.300,00
Baten uit beleggingen: rente	2.228,84	2.000,00	3.676,27
Som der baten	107.771,68	89.500,00	182.771,77
LASTEN			
Besteed aan doelstellingen			
Bouwprojecten	160.542,49	164.000,00	166.294,68
Algemene voorlichting	708,80	0,00	377,76
	161.251,29	164.000,00	166.672,44
Kosten fondsenwerving	1.724,83	800,00	598,97
Kosten beheer en administratie	2.549,15	3.700,00	2.236,38
Som der lasten	165.525,27	168.500,00	169.507,79
Resultaat	-57.753,59	-79.000,00	13.263,98

Toelichting:

- De baten uit eigen fondsenwerving, circa € 103.000, betreffen de ontvangen donaties. Tezamen met de rente en subsidies is in totaal ca. € 108.000 beschikbaar gekomen voor de activiteiten van de stichting.
- Er is een bedrag van ongeveer € 160.000 besteed aan projecten.
- Aan algemene voorlichting (eveneens een doelstelling van de stichting) is slechts ca. € 700 besteed, voornamelijk uitgaven voor onderhoud van de website en het verkrijgen van het CBF-certificaat.
- Voor fondsenwerving is ca. € 1.700 besteed. Deze vielen dit jaar iets hoger uit in verband met de sponsor-gerichte activiteiten bij gelegenheid van het 20-jarig jubileum.
- Per saldo is over 2012 een negatief resultaat ontstaan van € 58.000. Dit is vooral bepaald door het Durgapur-project, in 2012 uitgevoerd en als Last genomen, maar het merendeel van de donaties daarvoor zijn in eerdere jaren ontvangen en als Baten geboekt.

Effectiviteit

De effectiviteit van de stichting blijft wederom hoog, hetgeen tot uitdrukking komt in de volgende ratio's:

	<u>2012</u>	<u>2011</u>	<u>2010</u>	<u>2009</u>	<u>2008</u>	<u>2007</u>
<u>Besteding aan doelstelling</u> als % van totaal baten	150%	91%	74%	167%	102%	101%
<u>Besteding aan doelstelling</u> als % van totaal lasten	97%	98%	94%	99%	98%	99%
<u>Kosten eigen fondsenwerving</u> als % van baten eigen fondsenwerving	1,7%	0,4%	0,8%	0,1%	0,1%	0,1%

FRANCISCAN SISTERS OF ST. JOSEPH CHENNAI -16

PRIORITY LIST - 25.02.2013

MAJOR PROJECTS

1. Olagadam	-	6+6 Class Rooms
2. Budalur	-	6 Class Rooms
3. Srikalahastri	-	6+6 Class Rooms
4. Pannaikkadu	-	4 Class Rooms
5. Acharapakkam	-	Home for the Physically Challenged Children
6. Singampunari	-	St. Joseph's Women Arts and Science College
(8 Class Rooms)

MINOR PROJECTS

1. Ottanthangal	-	Toilet Building
2. Srivaikundam	-	Toilet Building
3. Venkatachalapuram	-	Bore Well
4. Thiruvalanthurai	-	Renovation - Boarding
5. Budalur	-	Desk & Benches - School

Sr. Rita Michael

Sr Rita Michael

Sr. Bellarmine

Sr. Bellarmine

Sr. Prudentia

Sr Prudentia

Sr. K.A. Susai Mary

Sr. Susai Mary

Sr. Christu Rani

Sr. Christu Rani

